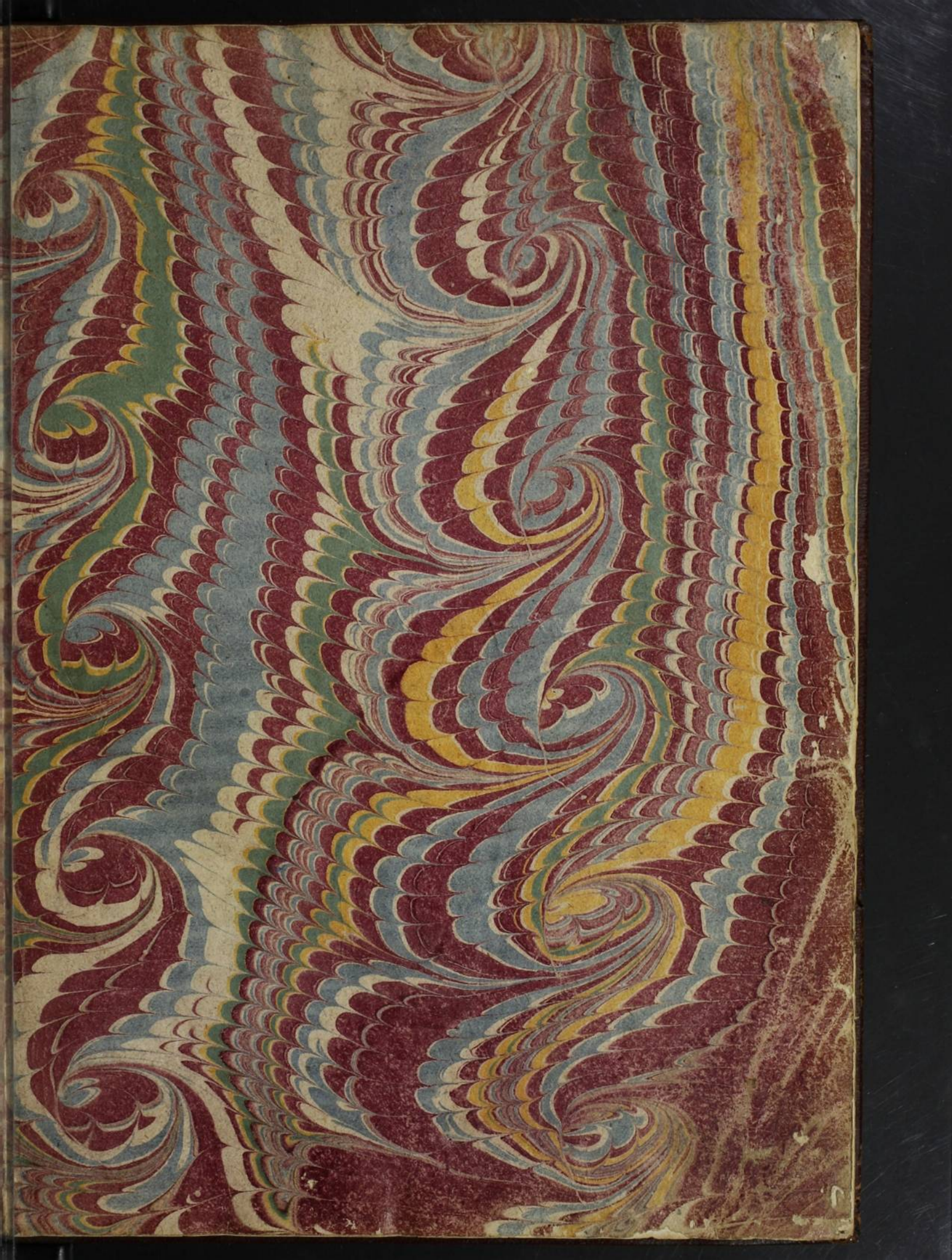
The image shows the front cover of an antique book. The cover is decorated with a traditional marbled paper pattern, often called 'stone' or 'shell' marbling, featuring swirling, organic shapes in shades of deep red, blue, yellow, and green. A central rectangular label with a thin double-line border contains the title and author information. The text is printed in a classic serif font, with the title 'Gayeté' in a larger, bold red font. The author's name 'José Mindlin' is at the bottom of the label in a smaller black font. The book's spine is visible on the left edge, showing some wear and the binding structure.

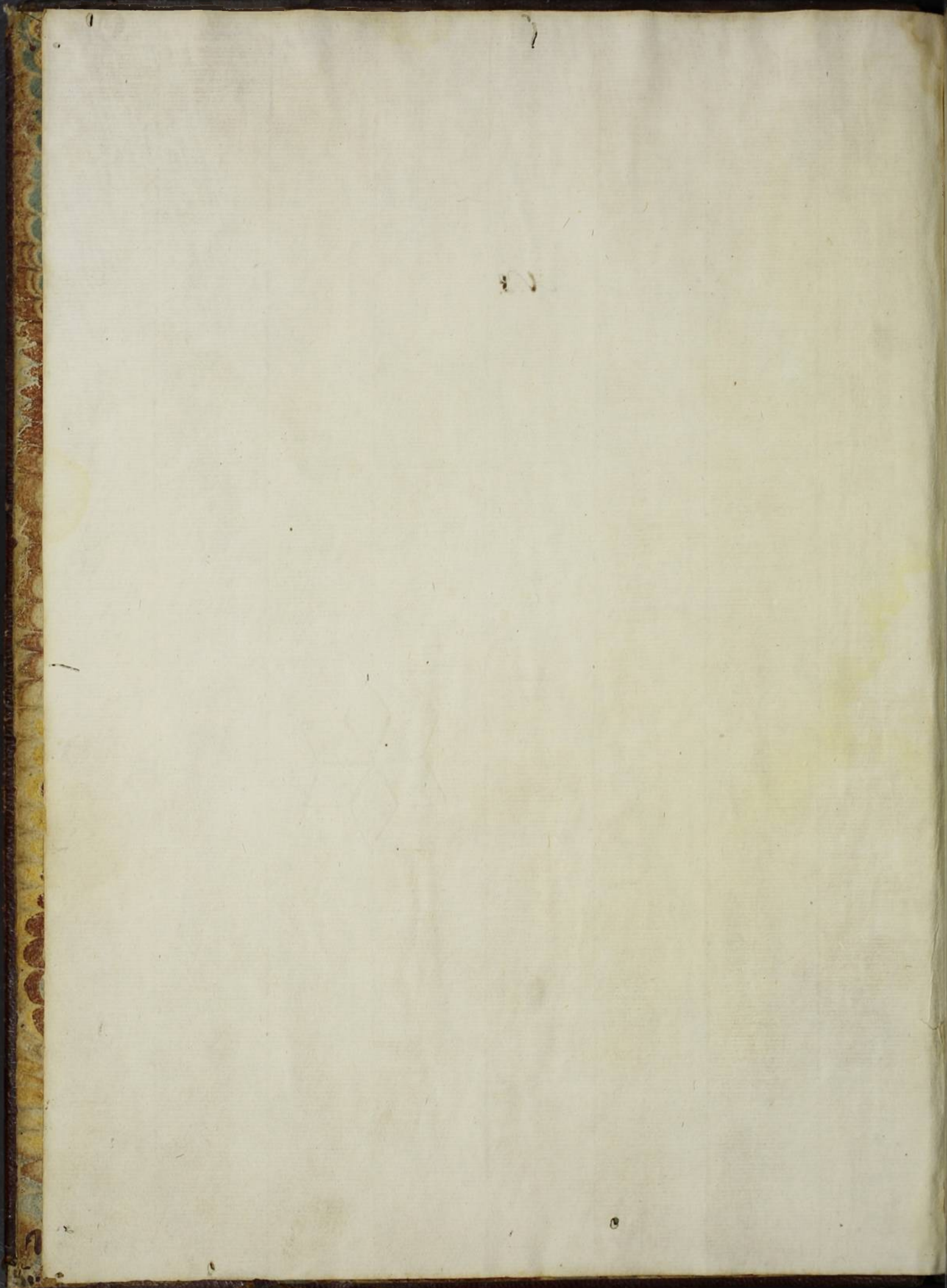
Je ne fay rien
sans

Gayeté

(Montaigne, Des livres)

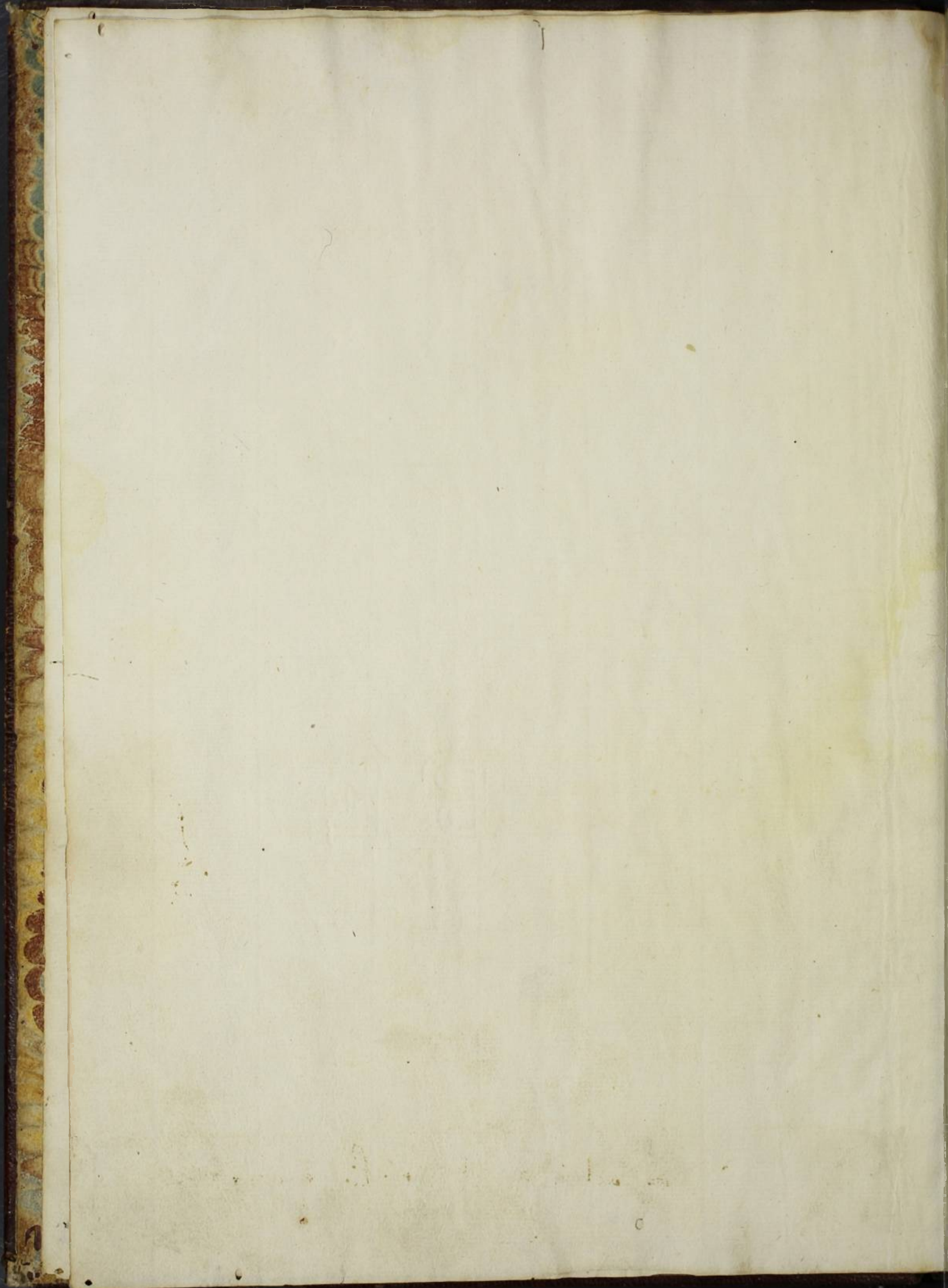
Ex Libris
José Mindlin

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and the age of the paper.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and the age of the paper.

Magnifico ac Potentissimo
nostro Lusitania Regi
Joanni V.

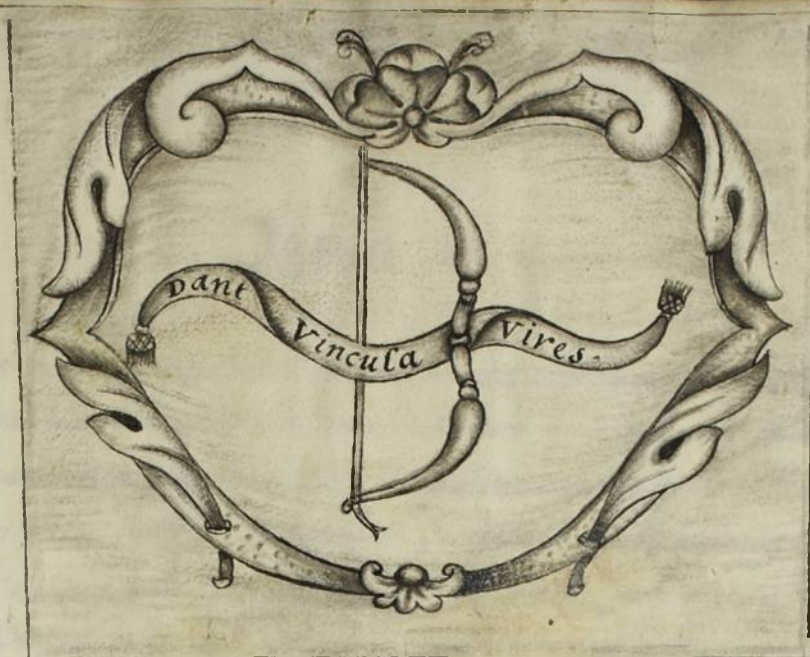
Aeternam rusticitatis notam non effugerent Ameri-
cana Musa si ad sui Seren. Principis auspiciatissimas
nuptias sancto conciliatas Symen^o quibus nuper Lusita-
nia eximia laetitia praeconiis ut par erat saevet exultans syl-
varum latebris immersa aegresti silentio obmutescerent. Festiunt
pariter Invictissime Rex alacres q^{ae} auream testudine arripiunt
fides q^{ae} Lacessunt ut amorem fidem q^{ae} sua testentur peregrina quide
amulatione. Non illas utique laetet quamvis in orbe remotissimo
cum suo Apolline occiduo tumulentiur quantum Musarū deliciis
indulgeas immortalis in longam posteritatis seriem totius politionis

I
D.

Litteraturæ indicator omnium q̄ disciplinarum magnificus instau-
 rator: divinum hoc genium quo te supra mortale genus luculenter
 exerbis sagacissima nare subodorantes Epithalamium istud A-
 croama in obarati animi pignus erga Principem suū audacissi-
 mo conatu cui tamen facile condonabis tuis modo oculis ante pedes
 proveluta subiciunt, quod tua prius inspecta indole animo q̄ ad se-
 ria et remissione pronissimo non contemptum iri existimant, imò ad
 fulgentis Majestatis tuæ superciliū quasi ad Solis radios presio
 involant, ut qua maximā polles benevolentia ac regia humanitate hu-
 mi serpentes erigas, errantes colligas, nativo q̄ lumine detergis tene-
 bris illumines sermonis aurei quā vacant superinduita venustate.
 Non aliter enim se tuam in aulam insinuabunt rudioris cultus pere-
 grinae Camenæ quam tuis prius conniventibus oculis accessu tacite
 indulgentibus. Illis viam faveas sinu q̄ tuo augustissimo foveas,
 ut eruditorum conspectu non absterreantur. Ad te igitur tanqua
 ad suū tutelare Numen confluunt ut divino bausid nutriantur
 tuā q̄ humanissimā celsitudine adolescant: quis nisi mentis sit
 prororsus alba ad nobilissimam Historiarum Academiam, quam tuo
 Regno feliciter erexisti, cum Pelusiaco Gate citra fucata asperatio-
 nis umbram non sic pleno ore vocem attollat =

Hinc prisca redeunt artes: felicibus inde
 Ingeniis aperitur iter, despectaq̄ Musa
 Colla Levant? — — — — —

lib. 2. de laudib.
 Stillicon.

Mutua vincula ligant duo Regna potentius: arcum
 Vinculat, & curvat dum probareatus Amor.
 Junxit utrumq; potens Regnu: dant vincula vires,
 In cœlum quæ velans tollit utrumque caput.
 Arcum flexit Amor donec curvata cœrent
 Inter se Capita, hinc pectora hinc ferit.
 Lumina dant probaretras, præstant Connubia funem,
 & Spicula hinc labori pectora junctæ duo.
 Non opus est armis, orbem ut manus utraq; Regum
 Vincat, sufficiunt vincula blanda labori.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Oratio.

Agrestem indolem, incultam que barbariem non dum penitus ex-
uit nostra Brasilia, cum adeo agrestem, inculeum que Oratorem Eodi-
ernij hujce Academica gratulationis comitiij medium proferat in the-
atrum. Tanto oneri ferendo vix equidem suppetunt vires feracius
que ingenium exigit Sparta tce nobilissima, cui tamen nisi rustico, ac
insanctissimo Oratori in sylvijs Brasilicij enutrito totius hujus Brasi-
liae Principi plaudere fas erat? In illius igitur cum Seren. D. Ma-
ria Hispaniarum Principe auspiciatissima nuptiarum fœdera tota nos-
tra, qualicumque est, collineat Oratio: ad cuius pedes provaluta famulan-
tij instar uniuersa sistitur Brasilia quia se longe, Latè que protendi-
tur in quatuordecim diuisa Praefecturaj tot titulis, ac nominibus sem-
per sua: quid enim nisi tertium Brasilicij Principem praefigurat var-
tissimij tce terrarum ambitus, quasi in speciem Trigoni oblongi de-
currentis, ut tabulæ geographicæ sedulo contemplantibus innotescit?

Triangulari Bra-
siliæ forma S. D.
Josepho illius ter-
tio Principi conso-
nat.

Accipe interim, Augustissime Princeps, pacato ani-
mo, sereno que vultu quascumque tibi gratæ ex animo referre novus tce
terrarum Orbis longo licet distitus Oceano, triangulari figurâ non
sine numine distinctus caelestem triangulum representans quinque stel-
lij illustratum, ut Principem suum fatali ordine tertium à Mag-
nificentiissimo nostro Lusitanij Rege Joanne V. procreatum debi-
tij plausibus, ac præconiis exciperet cui merito nostri deuoentur amore,
famulantur ingenia, omnium que vota consecrantur? Quinque De-
os, si rite memini, apud Græcos precarie solemnè fuerat, ut presentes nup-
tias, sobolem que futuram fortunatissimo exitu secundarent, Iovem
scilicet aditum, aduleam Junonem, Venerem, Dianam, ac Sua-
dellam: non tuus ego nuptijs, Seren. Princeps, à vanissimo La-

Triaguel in An-
not. dies genial.
lib. 2. c. 4.

Planetarum occurrunt, fallaci que Syderum characteres, nec à magicis elusionibus auspiciatum ducam: faciant hæc omnia: à numeris primò duobus initiari.

Maionum sanguinis splendorem, virtutum que exemplar à potentissimo Rege Joanne V. non solum hereditario jure reser, venâ que traduce participas, sed etiam S. Deoq. tediis nuptialibus propitios ex uno Parente prodigialiter vendicas. In illo etenim augustissimam Jovis majestatem, regales Junonis opes, sacrorum cultum pietatem quæ Dianæ, Leporei Veneris, Charites, eximiam que totius corporis elegantiam desix oculis mirantur omnes, cujus Labii, ut olim de Lenice scripsit Eupolis tota resitat Juadella, eloquii que suavitas aureis catenulis sensim animos devincion: par reser auguriâ tua indyca, ac Seren. Coniux à potentissimo Hispaniarum Rege Philippo V. feliciter exorta. Sic utrimque consentientibus Lusitania, Hispaniarum que Regibus ex duplici quinario felicior numerus resultat, ut nuptialia hæc fœdera auspiciatissima in portenum fore non vanis augurii animi prædiciant: ita Pythagoras inter Pythagoras notissimus denarium numerum quasi rerum omnium principium statuise fertur. Ex hijs ergo numeris in unum merifice confluentibus quot victoria, quot triumphos non ausim promittere nostræ Lusitanicæ? Barbaricas gentes, hostiles que acies, terrâ, mari que prostrigabit, subactis que Mauritania finibus universo terrarum Orbi facile dominabitur?

Vestrum neminem fugit, Literatissimi Auditores, scutum quini vulneribus interspunctum nobilissimæ Lusitanicæ Regibus stemma à prioribus ipsius regni incunabulis maximo semper in pretio fuisse habitum, alii quinque scutulæ cœulei superadditi, Crucis imaginem reserentibus, vel ut quinque Mauritanicæ Reges olim

profligato, totidem que vexilla ab illis feliciter erepta testentur, vel ut
credere sanctius est, ut quinque Christi vulnera Luculentius exprimant,
quibus insignitus apparuit olim Cælestis ille Princeps, regnorumque
supremus Dominus in Cruce actus, **Alphonso I.** Lusitanias
Rege e tentorio militari foras prodeunti ante Luano in illius cymba
Li sonitu cælestis expergefacto. A repetitis quinariis nostra semper pe-
pendit felicitas, nunc iterum non vana augur maiore, adhuc vati-
inor à nuptiis nuper celebratis, inito que novo fœdere inter illos du-
os Reges potentissimos altissimam in Europæ scenâ coronatis fastigii
eminentes, diversis quidem nominibus, paræ tamen numeris, cum in-
ter clarissimos Philippus ille, hic inter Joannos felicissimos Quintus
uterque ordine recensatur.

Annuitis equidem, humanissimi Auditores, ut ex omnium
fontibus metoposcopus introspectio: ne scio tamen quid ulterius porten-
dit ad totius felicitatis incrementum, quid ve significat amplissima
Ecce Brasiliensis Provincia tanto sub Principe exultans: amantissimum
Eos naturæ tæcaturum vario ubique ussu triumphans, præstantior Ecce
totius Americæ Orientalis pars auri sodinarum, gemmarum que pretio
commendatissima, sanctæ Crucis nomenclaturam primum sortita est
à Lusitanis ad illius oras felicissimo ventorum impulsu deflecten-
tibus, à quibus vententibus annorum circuli mutatum nomen, alte-
rius arboris colore oculis lenocinante animos que cupiditatibus incian-
te afficiente, sacro illo priori abolito, quod auspiciatus à felicissimo
Crucis ligno primum inditum fuit. Utraque arbor à colore sangui-
neo pretium sibi vendicat inæquale; primam tamen nobiliori colore
à quinque Christi plagis derivato ita non vanâ superstitione venera-
mur, ut ex illa nostrorum omnium felicitatum flumina emanaf-
se unanimiter fateamur.

Iuvat insuper Calum, quo tegimur, stellis elegantissi-
mam Crucis formam ad polum Antarcticum circumferentibus, ut Eam
Australis Americæ partem beatiorē inter alias mundi plagas com-
mendaret. At Eius omnibus faustissimum quidem omen negotij
Brasilie Principi regales nuptias contrahenti captare quiv prohi-
bet. Antiquissimum Crucis nomen nondum penitus obliteratum, Chris-
tianissime Princeps, cum nunquam à Cælo nostro Nil possint
Cominus abraderē: in hoc signo, ut olim contigit Imperatorum Opti-
mo gloriosam à Maxencio victoriam reportanti, indomitæ popula-
rum acies expugnabis, perpetuis laureis coronaberis, et ancillæ fortun-
næ, tranquillæ pacis ad regni clavum ubi feliciter ascendere innu-
meros clavis, pariter numerabis, et annos: in hoc signo Lusitanis Re-
gibus semper auspiciatissimo primus omnium in agro Orickensi Cælo
maximè estuante ferocissimæ Maurorum turmas ad internecionem
usque prostravit, et amplissimi tot Regum spoliis Louplectatus plau-
dentibus duibus inter gratas vociferantis militis acclamationes Rex
primum ibi inauguratus.

Ita omnia, nisi fallimur, ad regales thalamos aus-
picandos conspirasse credimus: auspiciatur imprimis Calum stellis de-
cussatis, consonat tellus fortunatissimo Crucis titulo decorata faustis
referens augurium palmarum fructibus jam suo Principi victoriæ,
Coronæque à Longè præragiens. Auspiciantur duo Reges potentissimi
fratribus utrimque initis, numeris que in unum feliciter confluenti-
bus. Auspiciatur modo nostra hæc Fluminensis Academia postquam
plaudentibus Lucernarum ignibus tota hæc civitas Cælo emula tribus
successivis noctibus exarsit, et festivo tormentorum conitru strepen-
tibus linguis fortunatissima connubia prædixit. Non vana loquor,
disertissimi Auditores, nec fucato Orationis Lenocinio vestris nunc

auribus importunus obstrepsit. Fulmen, & ignes boni ominis fuisse nupti-
tium apud veteres quibus nesciat? Confessus generum nimbus Hymeneus et
ulei intonat, et testes firmanet connubia flamme. Delusiaco vari ac-
cinit Mantuanus, et testas, et pronuba Iuno dant signum fulsere ig-
nes, et concius æther connubii

Claud. Lib. 2.
de rapt. Proserp.

Lib. 4. Æneid.

Festivo tormentorum sonitu ab arcibus concorrentibus
velut à nupti nubibus audivimus ignitas volutes evomentes, innoxio
que strepitu animos ad lætitiā genialiter invitantes. Circumspexi-
mus turrita montium cacumina constructis ubique pyris conflagra-
re, sinuosa littora distinctis flammarum ordinibus circumvoluta cum
vicinis fluctibus ignibus decedantibus. Vidisti centoculas templorum
turres longa Lucernarum coronā lascivientes. Arnaas faculas imi-
tantes ne vana, irrita que vota succederent. Vestris oculis adhuc Ma-
omnia amenissima spectacula obversantur non sine maximo animo-
rum oblectamento. Impeximus præterea Martiales ordines medio foro
accensis funambulibus instructos in Laberyntos flexus multimodis circum-
aqi, nunc partitis ex arte lineis, nunc densatis cuneis iterum implicari
tripudiantium more gratissimam pompam inter nocturnas tenebras
oculis exhibentes. Non sic in nuptiis Cupidinis, et Psyche lætibus Lucida,
et Lauris oblitam congestente Hymenæo totam domum exultasse me-
morat Apuleius, ut rubentibus fortunatissimum exitum auspicaretur.

Sacris nuptialibus ignem, et aquam præferre Veteres con-
sueverant, ut testatur Licinius Valerianus: mixtas cum flumine flam-
mas in hac Civitate Humineni si citra miraculum huius proxime etiam
diebus animadverimus; exarsit festivus ignis fluvialibus undis, ut
auspicatissima connubia sacramento ignis, et aquæ felicibus ominibus
celebrarentur. Inter Philosophos non pauci recensentur, qui formas
rerum omnium ex igne, et aqua produci existimaverint, sine suspic-

Lib. 46.

cor morem Num apud veteres celebrandi nuptiarum invaluisse, ut proli-
cam sobolem ignem, et aquam preferente, vaticinarentur. Regiam
prolem, augustam que sobolem ex Egea Fluminensibus ignibus num-
quam defecturam ad pacificam totius regni administrationem, sem-
piternam que coronam Lusitanicam propagationem certius auspicio: vati-
cinanti faveret Indiarum Apostolus profetico afflatu numine = Eccc,
inquit, Princeps magnus pullulat in regno, et cum eo nova pariter
pullulant incrementa, si nominis etymon modo vacat ex sacris Litteris
investigare = Filius accency Joseph.

Nova equidem crejuunt auspicia ex utriusque Principis non vanam nominis umbram consideratione; ex celestibus nuptiis Maria cum Josepho totius humani generis felicitas nata est, per Josephum ejusdem Tribus, et familiae cum Maria non tantum ex divina promissione, sed hereditario successione jure in Regnum, Sceptrum que Davidis successit Christus, cujus victoria acerbissimum servitutis jugum excussimus, Caelo iterum vindicato, ejus que foribus reseratis, quas postea in aeternum clauserat Protoplastus. Consonat utriusque Principis regale nomen, augustissimum pars, ejusdem que sanguinis, ac propaginis. Felicitibus ominibus, ac nominibus sacris nuptialibus adstipulantur Ser. D. Maria, et Ser. D. Josephus Brasiliensis Princeps, cui hereditario successione jure regnum, Sceptrum que Lusitanicum destinatur: videte igitur inauguratum Regem in die deponationis Mii, ad cujus nuptum componitur univexum terrarum Orbem, decrevit Surcanum Luna, crevit Lusitania, formidat Mauritania, triumphat nostra Brasilia, tota que se evicerat novis apertis aurisdinis exuberans, quas omnes suo fortunatissimo Principi litat, consecrat, offert que gratulabunda.

Hijs insuper quatuordecim Praefecturas, in quas Latissim-

mè disperitur, in medium profert, ut merito suo Principi quatuordecim
annos feliciter adimplenti profusum gaudium applauderet. Stellæ undecim Genes. 37.
Solem, ac Lunam sibi quasi per Somnium famulantes vidit olim Jose-
phus, et ille in sacris Litteris decantatissimus, antequam Princeps totius Æ-
gypti destinaretur, quatuordecim Præfecturas personatas totidem Stellæ
referentes, et hinc genuflecteret ante suum Principem non quasi per Som-
nium, sed aperti oculis, amoto que sipario in patentissimo theatro vide-
bitur, et Brasiliam quasi Lunam in circulum curvatam pleno Amaltheæ
cornu argentum, et aurum circumferentem. Susitaniam quasi Solem
fulgoribus conspicuam ad illius jam se pedes inclinasse nullus infici-
abitur. Superest modò nostram Brasiliam, tanquam Lunam Solis gmu-
lam, stellæ quatuordecim constipatam coram suo Principe curvantem
genua contemplari.

Adeste interim auribus indulgentibus, Linguis que faven-
tibus, discretissimi Auditores. Univerfam Brasiliam ab Amazonum
Flumine usque ad Caput Sanctæ Mariæ, quibus utrinque clauditur
Limitibus, attentis oculis circumspicite, ejus que Præfecturas tanquam stel-
læ quatuordecim animadvertite flexis genibus JOSEPHO SUSITA-
NO festivo Acroamata plaudentes quatuordecim simul annis regales
nuptias ineunti cum Ser. D. Mariæ tanquam Aurora ab Ægy-
ptiâ resurgenti, ut optatissimo rore totam fecundet Susitaniam, Bra-
siliam que nostram æternis fulgoribus irradiet.

Dixi.

Faint, mostly illegible text at the top of the page, appearing to be a list or table of contents with several lines of entries.

Section of faint text in the middle of the page, containing several lines of entries, possibly a continuation of the list or table of contents.

Ieroama Epithalamicum

in auspicalissimis nuptiis

Seren. D. Mariae Annæ Victoriae Hispaniarum Principis

cum

Seren. D. nostro Iosepho Brasiliae Principe
habitu in Collegio Fluminensi Societatis

1699

quod

in tres actus dispescitur.

Personae

Mercurius Prologus.

Brasilia cum suis qua-
tuordecim Praefecturis.

Sylvanus agrestis.

Chorus.

Praefect. Babiensis.

Praefect. Olindensis.

Praefect. Fluminensis.

Quatuor Naiades.

Praefect. Tamaracensis.

Praefect. Sergipensis.

Praefect. Portus Securi.

Praefect. Spiritus Sancti.

Praef. ex parvulis insulis vulgò Ibicos.

Praefect. S. Vincenij.

Praefect. Paraibensis.

Praefect. Magni Fluvij.

Praefect. Siarã.

Praefect. Maranhonia.

Praefect. Larã.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

Second line of handwritten text, appearing to be a list or a set of instructions.

Third line of handwritten text, continuing the list or instructions.

A small, isolated handwritten word or symbol.

Fourth line of handwritten text, possibly a separator or a specific instruction.

A small handwritten word or symbol.

Left column of handwritten text, consisting of several lines of cursive script.

Right column of handwritten text, consisting of several lines of cursive script.

Prologus. Mercurius.

Hic Regis Lusici Minister aliger
Supra mari fluctibus tumentes transferor,
Tadae jugales nuntians Americae,
De qua plaudent nuptiis Regalibus.
Adeste maximo inclytis Urbes Principi,
Cui plaudent Orbis, ignibus caelum micat,
Et Juno amicta flammeo sacris orat.
Tu sola flaventi metallo fulgurans
Lax inter omnes Americae dignior
Facies beabiz, nuptiasque Principis;
Europa quamvis gestiat prior omnibus,
Et regio cultu ferat sese altior,
Non te secundam mente certus auspicio.
Age ergo: vires exsere: ad sunt Numina,
Effundit ultro blandiens rosas Hymen,
Novo que tellus vere late purpurat.
Aetate nostra saeculum redit aureum,
Olim fuisse quale per satium ferunt,
Orbis tenente sceptris falcifero Deo.
Adeste Longe Martis ultrices faces,
Procul hinc Erinnys dira veterum parentis:
Quiescat Orbis, gratior nobis dies,
Moxit: ad plausus Venus blandi incitat.

Castij que flammis bina flagrant pectora.
Plaudente Caelo, plaudat orbis aurifer,
Novo que cantu nuptias canat altius.
Exultet inter nuptias remotior
Lary maior Orbis Ecce; facies Hymen novae
Accendat, et fluctu tumescat aureo,
Ripa que flumen diviti superbiat.
Adest Apollo cum novena lampade
Americanae permeans Sylvas: ceterum
Iam pulsat auream, resurgent arborey,
Ludij que festivi virentes gestiant.
Tave interim corona circumstantium
Linguis, et auribus benigna Principi.

Actus 1us

Canit Eorū.

Non usitato Principem,
Musq; uanentes carmine
Nostrum remotiq; dicite
Abusque terris finibus:

Exultet attet, gestiat

Lan Orbis Eujus nobilib;

Auro potenti ditior,

Spanij coronij floreat:

Adeste Musarum chorū,

Castas cloricas ducite,

Telū, et astra plaudite

Americano Principi.

Brasilia.

Sparge nuce, accende facies, Hymenque, sinistra
Concurre flammis: Lararum vestera ducant.

Faueta que fila manus, niveis radianda Lapillis

Hæc erit una dies, roseis que notanda coronis.

Insula regale dicurnat candida portes,

Exhalet que toro castor genialis odore;

Arbor, Faupicij sponsalia facta secundij

Syriadum imperium, nomenque ad sidera tollant.

Sylvanus cupressum manu gestans se prodit.

Qua te cura facit tot carmina funderet ventis?

Ab multiplicem que sonum tanquam Cigarra per auras
Spargere? Brasiliis invitans gutture melior?

Bras. At nimium Sylvane nudis, nimis horride cultu!

Grata mihi quantum fiant connubia nequij?

Regales quid manus quam vincula sacra jugarint?

Vix equidem possum tanto sub Principe constans

Fama volans nostro transcendens equore pinu,

Nota que Laurigeris testantur gaudia clarte.

Sylv. Qui novus hic Princeps? modo que nova nupta maritat?

Hic, puto, sunt gery, vel anili fabula: passim

Audio fatales narrari mille patrantias:

Non sum adeo obusis / Licet et Sylvestribus ortus

Salcibus, / ut credam volitantibus aere verbis.

Bras. Stulte, quid insanis i' illius imaginis rerum?

Certa loquor, nec vana fides, nec littera: Princeps

Noster ovat, nuptam que parem Caelo auspice ducit.

canit clony.

Vivat Brasiliis Princeps in Nestori annos,

Aeternumque nova Joseph cum Principe vivat.

Bras. Audis, que resonant, gratissima carmina Sylvij,

Manatior que modor: redeat qui rupibus Ecto

Dulcior et nostras subiens demulceat aures?

Sylv. Auribus atque aures artectis modulamina vocum,
Festivos que sonos, varios que per antra susurros,
Saltantes Faunos, exultantes que Priapos
Tympana pulsantes, Cambadesellas que virantes
Nunc procul aspicio, quia se Ramalia pandunt.

Repetit e Long: Vivat &c.

Sylv. O quam dulce melos! regalia nomina quantum
In Lusnum faciunt embasbacare! Cupressus,
Quam fero, Leticia jam jam saltare videtur.
Serpentes, nantes, gradientes, atque volantes
Undique concurrunt; stupet hic Lantiera, Tignique:
Enumpit que foras Latibris genus omne ferarum;
Lytacum in ramis viridanti tectis amictu
Clamat io, Joseph que loquax, repetit que Mariam.

Bras. Non satius ad plausus; ibi, Sylvane, per omnes
Brasilis tractus, quia lati extendimur, Urbes,
Extremos que locos ad publica gaudia ducens:
Scis bene sub nostris quora Praefectura vetusto
Ordine se tollat plures dominata per annos
Finibus, tam omnes duc in progenia Ludis
Incluta: Sylvicolam nec te Labor iste gravabit.

Sylv. In me nulla mora est: Zepteyro velocior ibo,
Et pro vexillo dextra quatiente Cupressum
Nunc ego cum radice feram; faciam que per aurum
Non tot quin plures gyros, a flumine Lara

Nomen Amaronidum incipiam referre: vocanti
Lestis advenit Maranton, Lamyba, et Olinda, Bacia,
Securus que simul Magno cum Flumine Lortus:
sic Luffecturas proprio sub nomine auam.

Non deerit noster Fluvius Ianuensis oberrans
Fluctibus auratis, curvata cacumina portans,
Saccarum que vomans vicinus ad ostia Lanem.

Bras.

Dum Sy. Ivanus abest, dum nuncia fama vagatur,
Extremos que locos penetrans dum convocat Urbes
Lracipuas, tadas que parat, flammam que jugalem
Exultans accendit Hymen, pompam que superbam
Exornat Regina Deum, spargit que rosarum
Versicoloratis mixto cum floribus imbres
Alma Venu tenero famulante Cupidine, parvam
Principis effigiem [quam misit Lysia] nostro
Condideram que sinu, juvat tunc ter, et amplius ori
Figeret, vibrantes que oculos, faciem que serenam
Cernere, et assiduo per singula volvere sensus.
Claudit in exigua, nisi fallor, imagine Calum
Docta manus, Solem que duos divisit in orbis,
Sydereos vultus fingens, radios que comantes:
Fastigatus apex, quantum vaga lumina fulgent!
Quantus spirat honor! quantum Lepor innatat ore!
Quanta supercilii cum majestate triumphat
Gratia! quantum amor teneros circumvolat artus!
Augustum decus o quantum, reverentia quanta!
Et castigat collecta modestia frontis!
Quas Lemniaci Navos se tollit in armis,

abit.

Fulgentes que refert Eumeros, auro que nitentem
 Casarem cervice quatit, Lapideis que renidet
 Cultibus, Assyrio gaudet que superbus in ostro,
 Sic modo Casareum referens in imagine Princeps
 Et genus, et proavos Augusto sanguine claros
 Emicat, et Patrem gemmantia sceptris tenentem
 Syria, cui gemino Laebus famulatur ab axe,
 Fama que grandiloquo spargit clangore per Orbem.
 Aspice quanta tuis pedibus, Clarissime Princeps,
 Subditur effusis telluris amplissima campis
 Gemmantem variata sinus, gravidam que metallo
 Divite: Sylvanum circumspice tecta galero
 Agmina frondenti, truncis que innixa superbis.
 Hinc Hyblea regem teneras eripatur in Eastas,
 Dulce satellitium non tela minantia prestat,
 Quin tibi saccharas, celestia munera, metas,
 Mellis, favos que litat, tibi sudat mille trapetis
 Mespis arundinosa, et spumantes frigida liquoris
 Cardinibus librata suis tibi jure propinant.
 Quidquid Hydaggeis flavitibus errat arenis,
 Quidquid odoriferis spirat Panacea sylvis,
 Quidquid et extremis Jbetis Indica mittit ab Actis,
 Arganico que sinus, nostris tibi panditur oris
 Largius, argento, flavo que nitentibus auro
 Fluminibus, maiora tuo sub nomine crescunt
 Dona vadis, et opum maior tibi copia cornu
 Pleno oritur, dum nostra beas, penetras que calore
 Viscera Laebis, nitidus bullantia venis:

Dum sic blanda tui lux aurea vibrat ocellis,
Irradiant que novum Solis nova lumina mundum.

Canit cœtus.

Vocē concordī canamur.
Principem nostrum, Camerū,
Illum in astra tollit.
Solis instar jam resurget,
Nunc et Orbem jam coronat
Luce plenū aurā.

Præfectura Fluminensis ab alto monte se præcipitat.

Præcepit ab alto vertice Fluminis
Sabentis instar nubibus audiens
Nunc adyto, præceptis que parentis
Brasilicæ feror ante plantas.
Festiva clamant omnia nuptias,
Sacras que nostræ margine Naiades
Stagnante certatim canentes
Aure bibi resonante plectro.

Illustrat undas quibus novus aureas
Sol ore nostras. Bras. Principis inclyti,
Quam certis extorquens amore
Hæc facies veneranda nostras.
Agnosco vultus, maxime Principum.

Fluv.

Non umbra fallit picta coloribus;
Americanae Solij inftar
Hac radiant, beat' umbrae terrae.
Te Diva gratum quae colit Antium
Ambit serena fronte, volubilem
Non urget ultra pertinaci
Fixa gradu famulatur Orbem.
Cedant Iulij Teucer, et inclutus,
Castij que florens Hippolytus rosij:
Te Castor, et cursu triumphans
Expetrent Megareij, et Ery.
Te fama circum plausibus intonat,
Asurgit astris emula gloria,
Te candor augustus venustat,
Frontis honor, claritasque blanda.

Apparent Naiades natantes, et canentes.

Aegle. Felix o ter, et amplius
Tellus Brasiliae Principe!
Dulci Fluminis alveo
Vox haec Leta sonabit.

Siringa. Unde effluat aureis,
Ripis turgeat inclutum
Flumen, nec vaga nuptias
Sacrae unda tacebit.

A
Fluv.

Adeste sacri agmina nuptii,
Laudente Caelo, cœcula Naiadum:
Exultat cœter, auspicata
Signa volant per inane flammæ,
Sævo que Cælum jam tonitru sonat,
Tàm celsa flagent culmina montium,
Tàm sacra festivi Lucernæ
Templa micant, radiant que turres,
Explora raucis undique fulgetis
Tormenta plausus ingeminant, faces
Attollit in gyros que Ludens
Mille sono movet arma miles.
Aegle, sonantem percutite barbiton,
Leana Leti cumque sororibus
Festivum adorna, Fluminis que
Multiplici fremat unda cantu.
Invitat. Aeglen Fluminis impetu:
Voce que blando murmure Naiadum
Lacessit, ad plectrum que tardas
Flumen agit properante cursu,
Tàm læta circum purpura marginem
Vernantem adornat floribus aureis,
Inter que flavescent arenas
Divitiis fluit unda turgens
Dum vos cœteras, Fluminis incedis,
Castos que ludos ducitis, interim
Hâc sede spectatrix quiescam
Dulce bibens modulamen aure. Sede parato sibi solo

Bras.

Q
Insectura Flumin. canit.

Vos, o Fluminis incolæ,
Carmen solvite Naiadæ:
Electro plaudite Principi:
Favet pronuba Juno.

1^a

Regum nata propagine
Virgo ducitur incluta,
Formâ cui Venus invidet,
Et formosa Diana.

2^a

Mater juncta Cupidine
Nupta pectus eburneum
Leni cupide Lancinat
Molle vulnere ictu.

3^a

Laudant æmina cælica,
Tellus Brasilia floribus,
Gemmis aurea flumina,
Laudant Naiades undis.

4^a

Turgent fructibus arbores,
Currunt aurea sæcula,
Tota exultat America,
Et festiva triumphat.

Q
Fluvius representat.

Vos turba nostri Fluminis aurei
Inter cœlestes ludite: Principi
Applaudat Orbis, blandienti
Clara sono ferat unda gemmas.

Naiades canunt.

1.^a

Festiva resonant carmina,
Nostro que plaudant Principi
Tectis sonantibus fluctibus,
Tectis que vernis floribus.

2.^a

Densentur aëre volucres,
Lenis que pictis gestiant
Carentes tealamos Principis,
Regum que sacrum indyctum.

3.^a

Sonante repetant barbitis
Plausu frementes Naiades,
Apollo ctoreas instruat
Arden novena Lampade.

4.^a

Camena faveat regis,
Hymen que sacris nuptiis:
Vox una sonet tunc Principes
Divant in annos Nestoris.

Actus 2.us

Brasilia.

Quae te Sylvanum Cultor, mora dira volentem
Detinuit? cur Lentus abes? jam tempora cursu

Voluntur rapido, reditus nec signa relucens
Vlla tui: tumido num te committere ponto,
Aut patrios nemonum potius superare recessus.
Ausus es? o adsint nostri tibi Numina Caeli!
Adspicere Zepheiri, in cursu, reditum que secudent!
Neu patiare graves Luctari in pectore curas.

Syl. Palpitat oē quantum Longā mihi pectus anhelans,
Immensā que viā remeando flumina, montes,
Montantes super astra feras, brentas que tremendas!
Quāquam mellenas manjavimus ordine Leucas.
Multa medontiferi torrentia monstra figuris
Horeico referens sese obvia ubique dedere:
Ceyma macacorum ramis pendebat ab altis,
Ludentes que etoros pedibus saltantibus omnes
Aere fugebant: animal procul tunc pede pigrum
Instar Serpentis cum tortis unquibus ibat.
Altius arboribus clamabant voce Guariba,
Inferior circum stabat pars altera cantans
Ad data signa manu: gravis hic, sonat alter acutus
In medio residens Catulus, spumas que fluentes
Raucisono abstergit gossii pars altera papo.
Insuper ingentem spiris amplexa Leonem,
Lace que concordi Serpens blando ore tenebat:
Mens stupet, et sensus tenebroso Enigmate pasmane.

Bras. O quantum, Sylvane, refer! mirabile monstrum!
Fatidicā auquium Latet Eac in imagine: nodum
Qui modo difficilem solvat novus Oedipus? altā
Mene Mud retine monstrum fatale; Batice

Hoc problema dabit latebroso Anigmate ceum,
Illius obscuro nexu Academia solvet.

Syl. Credo equidem, nec mente cadens anigma volabis,
Quod solum Oedipodij faceret virare miolum:
Ecce tibi ingenti jam jam jam maxima pompa
Praefectura, caput turrita Bahia propinquat
Praefectarum Longa comitante caterva.

Canit e Eorum.

Bahia sponsum regium
Laena Latum concinens
In astra tollit plausibus
Venas recludens aureas,
Opes que fundens patriam
Grates rependit debitas.

Prodit Bahia cum sibi quatuor annexis
Praefecturis, vulgo Sergipe, Ilheos,
Lortuz, Securaz, et Ca-
pitania.

Bah. Nuncius ut primum ad nostras feliciter aures
Detulit augusti Connubia Principij, Orbem
Qui regit occiduam, et teneras moderatur Sabenas,
Brasiliam auspicii totam regalibus implens,
Sedibus e patrii adsum festina, volanti
Calcar amor, celeris pedibus simul addidit alas.
At, que Brasilicij tot jam caput urbibus annis

Nuncupor, et primum, cur non prior omnibus una
Sedibus inuitor? qui nunc mihi casus honorem
Exeripuit? Fluvius que prior fluentibus undis
Ducitur ad plausus, festiva que gaudia currit?
Nonne ego Lysiadum nullo cum sanguine Regi
Subdere visa prior collium famulantibus ultero
Indigenis? alia, cur fama volatili oras
Buccinat, et nostro cur longius orbe recedit,
Flumine capta vago? sic Di voluere! supremis
Lothabit, quandoque iuvat fortuna minores:
Sic vaga Apollineo Delos se tollit ab ortu,
Sic Iove Cretensy, simul et Junone superbit
Insula, sic alia, superat celo emula terras.

Bras. Mitte procul que stus, justos deponere dolores
Urbs augusta, ingens, Lysii celeberrima regni,
Nil majestati, nec cononi casus ademit:
Inconcussa manet tibi gloria: Flumine quamvis
Regali celebratus Hymen, et de que jugale
Sint prius accensy, sunt ego praeludia, qualy
Antevolat solem rosey Aurora quadrigis:
Brasilis caput ex; sunt te peneq; omnia, festos
Regaly tu sola potes componere ludos.

Bac. Lothiceor: testor que fidem: ex lauribus repostas
Divitias, multos que auri servata per annos
Londera cogit amor: populos que, animos que ciebo.
Quos circumfusi nobis famulantur in orbem.
Sponte lacepsitus veniet, si aram que re linquet
Mulleiber Arosiam, nec doctus ab arte figuray

Induet innumeras, oculis, spectacula, pompam
Magnificam que feret, Ludentes aëre Stamma,
Ore que centeno dyplora meta illa sonabunt.
Insuper egregios tumeros Eolorica vestis
Multa teget, fulvo que auro, Tyrio que lacessent
Munice vibrante, radios velamina Jovis.
Lurpuru color ibi ovarij: mihi serviet Indu
Turifer, et Ganget merces prestabit opimay;
Caesa triumphales surgit Sylva omni in arcu;
Dyecat Ulyssæy, quid possit Brasiliy, orby.

Sylv. Gloria maior erit tibi, si hoc enigma recexay
Implicitum, latebrosum, et inextricabile multum.

Bras. Dic, Sylvane, memor? Bactia. Propone fideliter, illud
Excusiam, et nexu Academia nostra resolvet.

4. Prefectura. Auribus arreclis tibi jam simul adsumus omnes.

Bras. Dum vos Palladio certamine Ludicij, alta
Hæc ego spectatrix, innixa que sede quiescam. Sedet.

Canit' eorum.
Plumay Academicay
Alabad, y applaudid
Al Augusto Principe
De aqwesto Brazil.
En metricoy numeroy
Applaudid, y alabad,
Rayoy Apollineoy,
vuestra Aquila real.
Applaudid, alabad,

Alabad, applaudid
Atque ej del Brazil.
Sol, y Aquila real.

Sylu. Vidi ego serpentem / procul abire fabula / vidi
Ipse oculis nexu circumdare, et ore sequem
Blandius amplecti, concordi federe utrimque
Vidi ego Sylvanum penetrans abstrusa coire.
Aspice, clara oculis sese exhibet ipsa figura,
Consule Apollineas Laury, Latet anquis in cerva.

Bae. Felix Augusto thalamo portenditur omen.

Lyf. Serpente. Nunciat æternos Serpens feliciter annos:

Lyf. Mæos. Dat seo regali clarissima signa coronæ:

Lyf. Capit. Vincula sacra tibi signantur nexibus illis:

Lyf. Port. sec. Altiis antiqua repetenda ab origine causa:

Aeneus erecta Serpens suspensus ab asta
Iracidum Ducis imperio Serpentibus olim
Obstitit ignis, sacrum et memorabile signum
Et cruce pendente referens in imagine Christum,
Nunc tibi Serpentem clavo pro stemmate duxit,
Et pro vexillo illum sustinuit servat
Nactenus, ut totum sua sub juga sortis Orbem
Mittat ovans, armis que potens caput inferat astris.
Sic Crucis erecto signo, sic clara triumphat
Brasilia sacro sub nomine, Domine tellus:
Hoc ego prima tuli faustum, Cælo auspice signum
Lax minor, ac reliquis felicior Urbibus una,
Prima ubi Littoribus nostris susa appulit Argos.

Hic ita, Serpentij discussâ nube figuram
 Nocturni: Hispanum jam nunc Leo nobile regnum,
 Regale, que animos, ac fortia pectora signat.
 Mutua respondent sic vincula jugalia: Serpens
 Quis tenet amplexu, et blando fovet ore Leonem,
 Quis dubitet: nostra est regali Syria, nexu
 Dum nuper Italami sociali fœdere regno
 Jungitur Hispano, alterno que foventur amore.
 Bat. Laudite: Serp. festive: Capite. arcute: Illicog. pulchre: Sylv. bene, recte,
 Mirifice, eximie, belle, subtiliter, atque
 Omnibus adverbij tenebrosum ænigma retexit.

Canit etonij.
 Pulsate digitij Nablia,
 Syra, que blandè garrulay
 Musq; sonantibus fidibus,
 Jam nunc favete nuptij.
 Ænigma facile solvitur:
 Miso veneno noxio
 Serpens que, Leo que jungitur
 Ducto jugali vinculo.

Bat. Vos alio interea, Comite, problemate purgam:
 Verum Amor, an valeat plusquam imperiosa Potestas?
 Dycutite, et numerij satij, patriâ ve pœni
 Judite, regale, que tonij attollite: Serpens
 Vinculat Hispanum dum Syria nostra Leonem.

Lxxf. Serg. Omnia vincit Amor: sociali sedere solus
Corda ligat, Reges, vinculas ille Deos.
Quanta tui Cyprii, Venus alma, potentia regni!
Quanta Cupidino valneret tela vibray!
Acrisionay aras mutatus in aurum
Jupiter ardenti tactus Amore subit.
Nunc duo sceptray potens Amor aurea vinculat unay,
Et formidatay neclit utrimqued manuy.
Et ferrum, et silicay tenero flectuntur Amore,
Saxea solus Amor, ferrea corda domat:
Hic elementa ligans toto dominatur in orbe:
Opleus alter Amor saxa, feray que trahit:
Tollitur in Caelum pennay sublimior, arcu
Iure triumphali pingitur unay Amor.
Non ita regali, se jactat in orbe Potestay,
Victor eat Lauri tempora vinctus Amor.

Lxxf. Mhcos. Hæsitat ambiguo mens in certamine: verum
Nam Majestati cedere debet Amor?
Ille Lues, Levibus tantum scit ludere rebus:
Nec bene res cæcay perpicit ille graves.
Omnia cum flammay peragat, superet que, repente
Sic percutit, veluti flamma perire solet.
Hæc modo magnanimum Serpens complexa Leonem
Creditor imperio nobiliore regi.
Non rabiey Cypriay, non cedunt arte venena:
Bina nec auderet vincere monstra Lues?
Sola potest nodo constringere utrumqued Potestay,
Invida quem possit solvere nulla diey.

Hoc mihi iudicium est: si quis neget, instat Amoris
Nec etiam multo nomine cecus erit.

Lxx. Don. Sec.

Sô a potencia do Amor
Atropellando impossiveis,
Passa a raya dos possiveis,
Onde não cega o valor,
Logo insiro ser mayor
Por singular consequencia
Do cego Amor a potencia
Enlaçando coraçoes,
Ay serpentes cõs Leoes
Com real correspondencia.

Lxx. Capitan.

Nada puede ciego Amor
Tanto en la mar, y en la tierra,
Pues todos sus tiros yerra
En el brazo del valor?
Juego el Poder es mejor
En los pechos soberanos
Quedando ansi may usanos
La Magestad y el Poder,
Negando Amor a perder
Sobre los ojos las manos.

Sylvan.

Eu me sigo desta vez
A desbrincar, e a propor
Losto da parte do Amor,
Se for Amor Portuques,
Se for porty deste jaez,
Deste modo, e desta sorte,

Digo q' Amor te mais forte:
Falle D. Inez de Castro
Em sepulchro de alabastro
Reynando depois da morte.

Não fés Amor gigante,
Hum peço nobre, e leal,
Huá vontade real,
Hum D. Pedro fino, e amante,
Outro Amor não é bastante
A cauzar nos coraçoes
Tas paymas, e admiracoes:

Não sim, q' te mais q' unir
O Cayabá cō o Opér,

A, Serpenty cōj Leoens.

Calla, rustico y vano,

Que e L Amor sin e L Poder

Não se queda engrandecer

Por real, y soberano:

Oy triumphá may ufano

Con nueva gala, y esplendor

Entre applausos del honor

E L Poder may singular

De Los dōj Quintos sin par

Dando requinte a L Amor.

Decifrado o Enigma já,

Cante Portugal Victoria

Na promessa tao notoria

Do gram Leam de Judá;

Bae.

Lyf. Lore. Sec.

Aunca a prole faltará
Nesta fatal uniao
Da Serpente cõo Leam,
Produzindo tantos rayos,
Que possaõ causar deymayos
Ao Turbante, e Alcorao.

Crescaõ pois as esperanças
com festivas alegriãs,
Quando as duas Monarcçias
Se unem cõ taes alianças.
Suspenda Astria as balanças,
E julque com sorte igual
Deste laço conjugal,
Que triumphos não terã
A Serpente cõo Leam,
Com Castella Portugal.

Bat.

Con el silvo espantoso
La Serpiente, y el Leon generoso
Con el bramido, y fuegos
De sus sonoros bronzes Earán luego
Tembalar al Orbe, fulminando rayos
Contra la ciega Luna, que en deymayos
Se anega en los abismos
Sentiendo los postreros paraismos.
Gima el fiero Turbante
Con su Luna menguante
A vista de dõs Soles
Tan altos, que con nuevos arreboles

En region dytinta
Por trono ocupan oy La esfera Quinta.
Dejor dōy Joley dōy Luzes radiantes
Protaron tan brillantes,
Que sola aquella Aurora,
Que los Torreones de Castilla dona
Al Planeta gentil
Principe de Brazil
Con propicia estrella
Tocava por may cuerda, y por may bella.
En thalamo fecundo
Vivan se luzes alumbrando el mundo
Aquestas dōy Antorctas Luminoras
De las dōy Monarcias may Luzerosas;
La Esplera Americana
Con su Luz soberana
Rebentando may oro de sus Minas
Se esteva à las espleras crystallinas,
Tributando à millones
En las aras de Amor los coraçones.

Præf. Capit.

Ter, quater felix novus orbis? ævum
Aurum floret, redeunt que prima
Sæcla, dum nexu tenero Leonem
& Implicat Anguim.
Federe æterno duo regna concor
Pax ligat bino coeunte monstro:
Nuptiū blando favet a Lima sacri

Numine Iuno.

Exulet Campi fery ense Mavorz:
Lace tranquilla mari unda sicut,
Molliter spirare Lepthy Saboz

Spargat odorez.

Fulgeat clarum sine nube Cælum,
Et conyctanti variata pompâ
Nubibus curvo volat Irij arcu
Rozcida nimby.

Lacry Titan radiante crine
Ducat auratoz per inane curruz
Americanoz satians metallo

Divite campoz.

Induit Latoz variata flore
Terra, gemmantez cumuloz quod pandit:
Sponte odoraty Lacrymosa Judant

Balsama truniz.

Testiunt montez, hilarez que saltuz:
Garrunt Lympz saliente bullâ,
Lytaci ramiz variant loquacez

Carmina Vatez.

Canit ctory.

Laudite montez, plaudite fontez,
Volucry picty plaudite penniz:
Memorum sacry plaudite Nymfz:
Plaudite flore, plaudite amorez,
Principez, longum vivite tempuz,

Mutuiq; vinculis jungite dextras,
Regiâ felix Syria prole
Nostra triumphet.

Bras. Palladio quantum certamine mentis acumen
Emicuit? quantum que decor? cordis que voluptas!
Transtulit tunc Heliconâ sacrum, nisi fallor, Apollo,
Lierias, que Deas, celso de vertice Lindi.

Ite, et Apollineâ præingite tempora Laurus,
Dum properat reliquum festiva ad gaudia vulgus.

Bal., et A. Præf. Annuimus, iussu que tuis decedere fas est.

et abeunt.

Sylv. Instar currentis vadam, salientis ad instar,
Atque meas ducam exultantes rure Napeas,
Sylvarum que Deas, cantatrices que puellas,
Tempora Hamadryadas redemitas floribus, atque
Organa pulsanter, lituos, ac sistra reducam.

abib.

Canit chorus.

Nuptiis sacris nemus omne plaudent?
Gaudeant Fauni, virides que Nymphae
In theatralis coeant choros
Dulci canentes.

Vocis argute modum sâmen aures,
Et fides plectri recreant sonantes,
Lyrae saltus renovet vetustos
Brasila testis.

Sylv. Sylvarum latebras, reboleyras, atque Cerasadas,

Spinosa que vias, tirinicas inter, et unguis
Horrentes felix specularo cucurrimus: illic
Vidimus, agrestes Faunos, virides que Naxos,
Cornigeros Satyros, montana que Numina Lanes
Dulciloquo calamos inflantes ore sonoros:
Undique seruebant Hymenya tripudia, cantus,
Organa, Sistra, Lyre, minuètes, cymbala, flautes.
Nos ego Salticolas, saltatrices que puellas
Compello: auisculant omnes, celeres que sequuntur
Sylvanum pedibus q' somniantibus, atque canellis:
Ecce colorum festiva venit, montana propinquans
Numina, per que virens nemus instrumenta retumbant,
Dum que solum pulsant modulabor arundine carmen.

Actus 3.us

Olinda et Tamaracá.

Olinda. Audi, Calliope, novam que nupiam
Festivi numeris, Lyra que blandá
Nunc attolle: fluat perennis unda
Dulci murmure garrientis instar.
Tamar. Laudat torminibus micantis ignis

Antiquas revocans faces jugales
Auripe x connubij Nymen honestij.

Olin. Lapsu precipiti fluenta currant:

Tamar. Accensij faculij conyacet aer:

Olin. Unde perpetuo fluant cadentes:

Tamar. Festive volitent faces, et ignes:

Olin. Bullij conspicui resultet unda:

Tamar. Laudenti strepitu favilla surgat:

Olin. Bullanti sonitus nec unda sistat:

Tamar. In celum volet usque flamma torrens:

Olin. Laudunt connubij, favent que fluctus:

Tamar. Laudunt connubij, favent que flammis.

Bras. Certatum satis est, liti componere fluctus
Expedit: et flammis, et aquis connubia quondam
Antiqui solemne fuit celebrare, secundum
Ut simul auspicij fierent sponsalia, felix
Alympij, flammis que toro captantibus omen.
Fatidici igitur fiunt connubia flammis
Regia, cum tepidij calidij coeuntibus undis.

Olin. Sic jam vaticinor, dies que faustos
Menz sponsalibus auspiciatur: annos
Vincant Nestoreos, fluant que semper
Celo propitio: perennij instar
Regalij soboles, tori que fructus
Succedat fluvij, volans nec stas
Consumet rabido maligna dente.
Concorde animas nec ulla fata
Rumpant, Lysiadum perennij quo

Nuptiarum fœdera
Sacramento ignis, et
aquis. anciebantur.
Apud Pier. lib. 46.

Regum claujerit, mari que, terrâ
 Te late seret; ibit ultra et Indos,
 Eoq; que plagas, cubile Solij
 Iungem; occidui; aduque terrij.
 Tamar. In Cælum rapida volante flammâ
 Surges Syriadum petens Olympum
 Princeps magnanimus, caput que in astris
 Condet: sic Tripodes, sonant que Laurus.
 Cælesti calet igne pectus illi,
 Flagrantem que genas venustat ardor;
 Qualis purpureo recens sub ortum
 Vultu. Aurora micat, flagrat que Solij
 Nascentis radij; facies, et ignes
 Te Martem comitantur auspiciantem,
 Princeps inclyte, te minj, furor que
 Formidante manu timent que vultu.
 Adij Brasilię tuę, fave que
 Indulgentior, unda, dignij orant.

Sylvanus ignitam faculam gestans proditur.

Sylv. Fax hæc flammarum genitrix, incensa Cupressus
 Deerat adhuc festij regalibus: ecce tunc mendam,
 Ingentem, igniferam faculam, tædam que fœcitas
 Undique fumantem! vidit quam nulla vetustas
 Ignibus, arcibus crepitantibus ardeat Orbis,
 Pronuba fax hæc est, genialis, et ipta jugalis;
 Sic iubet ille Deus, cui sunt connubia curę,

Imberbij formosuz Hymen, torcij que capilli:
Lertica Brasiliae ardentem hęc testatur amorem.

Bras. In mentem revocay rituz, Sylvane, veteroz,
Tedarum que memor repetij spectantibus usum.

Sylv. Sic veneranda novi reverentia Principij Orbis
Imperat, ac nucibus jubet alaybrard Joallum:
Inspice saltantes, crepitantes, atque sonantes.

Bras. Nostra Philippa Urbi ubi? Olim. cur Frederica morari?

Tamar. Cur lento vicina gradu Parayba moveris?

Sylv. Jam venit ista sui properantiz fluminiz instar,
Et Sylvanuz abire, flammiz que simillimuz errat. abire

Parayba. En adsum! et tetalamiz regalibus inclyat donad

Adfero, saccharo munere terra potenz:

Dulcia dona fero, munuscula grata palato:

Gaudet arundinea cuspide blanda Venuz.

Gratulor Hispano titulij erecta Philippo,

Unde Philippo nomine sola fuor.

Lyriadum Regi modo connivente Philippo,

Utra Philippa Virgine in astra feror.

Nata Philippo, fateor, sub nomine: faustum

Auspicium nobis nupta puella refert.

Horz mihi regalez satij est numerasse Philippoz:

Nec satiant animoz sola talenta meoz.

Ingemuit Batavij olim vastantibus agroz,

Imbribus sine fuzij immaduere genz.

Nostra Philippa melius sub Principe te fluz

Emicat, et me sic dulcior arva beat.

Mollior unda vadij, non turbida fluminiz errat.

Illa nec agricolis, ut fuit ante, nocet.
 Nomen ab effreni deductum flumine fluxit,
 Luce que tranquillâ, Lympa serena fluxit.

Bras. Quam bene cum flammis coeunt vaga flumina! plausus
 Principis ingeminant sic elementa duo:
 Igundam sobolem flammis testantur, et undæ:
 Nunc bene connubiis ignis, et unda favent.

Tamar. Ignibus ardebit, flagrantibus Arx mea semper:
 Olin. Vostro è fonte fluens unda perenniter erit.

Tamar. In laudes, plausus que ataq; tormentâ sonabunt:
 Olin. Ibit in obsequium Principis unda fluens. abeunt.

Parayb. Dulcia arundinibus stillabunt mella, ferant que
 Saccara brumali candidiora nive.
 Insuper ambrosij stagnantia pocula succis,
 Quos longè superant Attica mella dabo:
 Nos ego mellis tuos referam tibi nectaris imbres,
 Noster amor, Princeps, Brasilia que decus.

Bras. Perge, cælym que, fidem que tuam, Parayba, Lacesse,
 Dum que sonas numeros dulcibus aure bibam. Sedet.

Par.^a Altera Lysiadum nova spes, et Lucifer alter,
 Occiduo Imperio regia jura dabis:
 Clavum ubi regati dextrâ tractaveris, orbis
 Te coequet, et flexo poplite totus erit.
 Ante pedes humiliter crines in pulvere verrent
 At Ethiopez, nostri barbara Genz que soli,
 Quique tenent fluctus, Atlanticos que recessus,
 Terrarum que sinus ultima regna colunt.
 Ne ego vaticinor, fortunatissime Princeps;

Inrita nec fiant vota, preces que meę.
Antonat, et testes firmant connubia flammę:
Fauſta que diſpoſitę fulgetra letęz Nymen.

Claud. de Rapt. L. 2.
abit.

Canit cęlonę.
Omnes ubique gentium,
Quos Solę ambit orbita
Plaudant faventes nuptię,
Plectro ſonantes auro.
Scintillat æther Fulgetrię,
Nimis fatiscit igneę,
Omen que letum nunciat
Americano Principi.

Hinc. Iungite regales æterna in fœdera dexteraz:
Hinc. Concordez animaz non impia fata resolvant.

Præſectura S. Vincentii.

Fulminibus poſtquam cęlum plaudente, ſonante
Innocuię regale micanz, conitruę que ſereno
Plaudere connubię viſum eſt famulantibus aſtrię:
Ættereoz que inter nimboz vaga flamma cucurrit
Idalię imitata facęz, egday que jugalez,
Me Venęz Orbatio circumſtatit aurea peplo,
Auro picta ſinuę tenerę radiata corymbę,
Increpitanę que moraz, quid agęz prædivite, dixit.

Præfectura, potens auro, gazis quæ superbis
Inclita, Dalmatico quæ viscera flava metallo,
Aurifodinavum tellus uberrima prægnas?
Illam blandus Hymen, pennata quæ turba volucrum
Circumstant pictis placentis, Levibus quæ sagittis,
Adibus ut nostri transigant pectora blandis
Principis, et nuptam stimulis flagrantibus urant.
Hic ego pennatis pueris comitantibus adsum,
Qui modo puniceis plaudunt sauto omine pennis:
Ecce triumphali circumvadat agmen Amorum
Lompâ agitant oculis gratos super ætæra ludos:
Sic decet, in plausus Brasilay jubet ire volucres
Sic pennatus Amor, sic lætos ducere gyros.

Bras. Pulchra resen oculis nostris spectacula, quantum
Gratulor! o quanto celebras connubia plausu!

S. Vinc. Inspice præterea radiantia culmina venis
Auriferis, collesque micantes divite quælibet,
Quos tetigisse manu vellet Berecynthius Æros.
At ego dona sero terris moturus, et aëtris
Invidiam, favosque animis sitientibus imbros:
Regia divitiis crevant connubia nostris,
Regalesque manus stringat Garamantide gemmâ
Anulus irradians, bacclata monilia collum
Circumeant, aurumque toris genialibus erret.

Præfectura Marannonia.

Nunc est bibendum, nunc pede libero

Pulsanda tellus Brasilia: largius
Sudant liquoris, effluunt que
Nectarum Cocolatij imbres.
Pluviam Falernum Sorbitiuncula
Nostris sub oris dulcior evenit,
Hæc sola mensis digna Regum,
Sola Jovi placuisse fertur.
Non plena musto pocula porrigam,
Nec jam rubenti turgida Massico
Circumferantur, nuptiales
Vite prior genialis arbor
Attollit orbem: parca Racemifer,
Bacchi que sacris parcite Menades,
Succis, odoratum que nectar
Uberius novis Orbis offert.

Sylv.

Sylvis relictis ad cocolatiam
Veloæ cucurri pocula faucibus
Arentibus, quis me bibacem
Hoc avido satiabit caustu?
Lotabo centum, mille, vel amplius,
Seu mane, seu tardo pocula vespere:
Hic est Deorum, et mentis caustu,
Delicium crepitantis oris.

Bras. Hoc, puto, Dardaniis pleno vatere minister
Proluit ora Jovis: Semelicia munera nostris
Hinc procul à terris abeant, procul orbe recedant:
Illa pedes turbant que caput, Martem que lacehunt.
Dulcia Palladium referunt mea pocula pacem,

Quam modò perpetuam seruent duo regna precamur.
 Maran. O fausta semper pocula nuptiù!
 O dulce nectar Regibus! o Divi
 Sacratuz lauztuz! Lalladij que
 Dona sacrij memoranda fastij!
 Utrumque Regnum fœderibus coit:
 Utrumque glo tollitur emulund:
 Dycor Erinny cedat exul,
 Laciz amanz Dea sola regnet.
 Sy Lu. Non bella, ferrum, non reboantia
 Tormenta nostriz auribus obstrepent:
 Cordz minutatim tremiscant,
 Dulce etiam Syra blanda plaudat.

Præfectura Huminis Magni.

Stagnanti equi fluminij impetum
 Frigabit audax? nulla repagula
 Motum coercerunt, refusiz
 Surgit aqviz, vitreij que serpens
 Circumdat agroz compedituz: meaz
 Frigabit undaz qui modo? Principiz
 Dum effundor in laudes soluto
 Eloquij Latialy imbret?
 Currat fluentij alveij eloqui,
 Dicant que Magnò à Humine Naiades
 Reges que, solemny que tuz

Unanimes super astra ferre.
Sic vos jugales, Fluminis incolae,
Flammae in undis tollite carmine,
Non unda festos arceat ignes,
Nec fluidis nocet ignis undis.
Vicina flexo poplite barbara
Genus claudis arcus tendere nequa,
Nec jam venenatis sagittis
Tunc volant per inane pennis:
Letalius ictus frangitur, aureus
Succedit, armis depositis coloris
Ducit theatrales juventus
Herculeos imitata ludos.
Cryptata pennis versicatoribus
Utriusque flagrant tempora: plausibus
Montes resultant: in ceteras
Turba frequens coit' omnium ultro.

Præfectura Siarâ.

Felices Lacrymas, stillantia balsama truncis
Jactet Arabi, Tyriorum Indica terra crocorum.
Cinnama Pangso fragrantia monte redundant,
Assyrio que solo crescat odora seges.
Lerica se tollant, extrema que littora copto,
Ditior in nostro littore spirat odor.
Ambar odoriferis nostris in fluctibus errat.

Voluitur hęc liquidę massa suavis aquę:
Hanc marię unda vomit, vel Monstra Correntia jactant,
Principij ut fiant officiosa torę.
Turicremę incensa focij a staria fumant?
Placatur tenui summę odore Deę.
Non myrrę lacrymaz, stacte que suavis odore,
Nec fero punice languida fila croci,
Ambara Brasilico tribuam modõ Principe digna,
Sola hęc festivo munera digna toro:
Semper odoriferoz thalamę circumfluet ambar,
Malituz hęc semper vestibuz ibi ovanz:
Non aliuę toto pretiosior calituz orbe,
Atque merito tanto Principe dignuz odor.

Sylv. Laudite, Balenę, Largo fluat ambar ab ore;
Et barbatarę totum quassate supinę
Oceanum, patulę efflantez naribuz undaz:
In cumuloz crecat fragrantibuz ambar arenę,
Vnguibus, et pedibuz, manibuz que rapacibuz omnem
Massam ego odoriferam tollam, Sylvię que cremabo,
Fiat ut ingentez redolentę Capoula per agroz.

Bras. Sic orbę, Sylvane, novuz, sic plausibuz omnę
Lęta femit, gestit que suo sub Principe te huz.

Sylv. Unica vix superet hęc Prefectura: Gigantez
Mla feret secum, non quales Terra malignę
In qum montez cumulantez montibuz olim
Edidit horrendo partu Stetrice Megera.
Fluminibuz maior superet regnator aquarum,
Brasilia jure vocat proprio genę nomine Parã.

Præfectura Parâ.

Invida cœli coly postquam Titania puber
Matre aciente animoz Plegraz arsit in iraz,
In cœlum unanimes junxit Dycordia fratres:
Undique concurrunt validiq; tūc fulminat Ornam
Viribus, æream Rhodopen quatit iſte, coruſcat
Lelion tūc, aliuq; manibus circumrotat Actam.
Enceladuz Pangæa minax ſuper aſtra feroci
Culmina fronte vibrat fratrem comitante Typhæo.
Turba ferox clypeata jugiq; tremefecit Olympum,
Syderez que timor congeſti montibus orbes
Percuſit adductiq; Hyperione natuz Eabeniuz
Palluit, errantez que facez formidine vultuz
Oculuiſe ſerunt, totum que paveſcere cœlum.
Diſſimily animiq; tulit tūc nova terra Gigantez
Eorporibus, cœlo que parez capita alta ferentez
Mole gigantæâ, qui circum flumina noſtra
Paſſim habitant, ſylvaz que colunt, ac rura frequentant?
Noq; modo connubiuz non picula dura minantez
Addidimuz | procul abſit frauſ ſcelerata | Pelonuz,
Porphyryon que trucez abſeant in ſaxa, Damaytor
Induat undiſonum Lapidoſo marmore corpus.
Non montez, non ſaxa manu genz Braſila torquet,
Regalez Lunata pedez amplectitur ultrò
Principiq; ingentez que arcuz, clavaq; que remittit:
Inflexiq; genibus Domino ſamulatur ovanti
Pauſibus, ac Ludiq; circumſuea turba Gigantum;

Undique festivi resonat clamoribus Aethes,
In Sylvii que latent respondet vocibus Ecto.
Aspice proceram quantum se tollat in auras
Mole Gigas, manibus que novum circumferat Orbem
Atlantem referens! ut vertice pronus adoret!
Principis ut que sui demisso poplite spectram
Offerat ante pedes vultus confusus terribis:
Hæc tibi jure venit regali adorea, Princeps;
Imperium famulante globo tibi subditur Orbis
Occiduum, nomen que tuum indelebile fastig
Semper erit tua Laus, et Honor, atque inclita Laurus.

Bras. Sic modo vaticinos: fausto globus omine surgit,
Spectra que terrestri pandit in astra viam.
Fortuna comitante novus calcabitur Orbis:
Meta erit Imperii terra, fretum que tui.
Dum globus ætheros æstet volverit ignes,
Principis inferior sub pede mundus erit.

J. Vinc. Lysiadum Imperium, sceptrum que immobile signat,
Qui jacet ante pedes Principis ille globus:
Sceptrum per immensas crescant vastissima terras;
Te, fugiat que tuos nullus in orbe locus.
Ultra longinquos Arabes, Garamanias, et Indos
Flora, Laus que tui nominis ibit ovans.

Siatâ. Incipe terrarum pedibus calcare rotundum,
Cui jam clara favet maclina, dextra, globum.

Num. Mag. Tempora circumdat nondum tibi flava corona,
Ante tuos pedes jam tamen Orbis adest.

Maran. Inconstans fortuna vices mutavit, & Orbi
Infixo clavo sublitit illa vago:
Ecce tibi, Princeps, jam nunc immobilis heret,
Luz manet in nullo certa, tenax que Loco:
Jam clavum, Regni que tibi praeagat tabenaz,
Cum celerem clavo figere visa rotam.

Larâ. Cesare maior eris, Mavorte potentior armis,
Romuleum superans religionem Numam.
Maior Alexandro, cui non suffecerat unus
Orbis, sufficiens omnibus unus eris.

Sylv. Brasiliæ ante tuas planities subternitur Orbis,
Te coram, Princeps, omnia monstra cadunt.
Omnia flexa genu Dominum famulantur, adorant
Fruta, canunt volucres gutture dulce mellis.
Sylvanarum intueor curvata cacumina, montes
Laudunt connubium, Principibus que suis.
Sylvanum, vatem que tuum, juvenes que canentes
Respice, in occiduas lumina stecte plagas.
Barbara turba fremit: sonat hæc vox una: triumphet
Princeps, & Longo tempore vivat io.

Omnes. Vivite felices, regales junquid dextraz:

Anulus eternus stringat utramque manum.

Laudat Nymen: Alalamoz flos immortalis adorne;

Tempora Flora rosij, flava corona caput.

Bayle

en Los augustísimos desposorios
del Seren. Señor nuestro

D. Jozepe Principe del Brazil
con la Seren. Infanta de Castilla
D. Maria Anna Victoria.

Figuras.

E. Dios. Hymenid.
Las 3. Graciaz
Aglaia, Euprosina, y Italia.
Venus.

Canta Hymen.

Bolad, venid
Las 3. Graciaz Eermozas
Acoronar de asucenaz o lorozas
Al Principe genit
De todo el Brazil,
Hectico Americano,
Marte gracioso, Adonis Suzitano,

Con quien Amor blazona
Tributandole e'l Ceptro, y la corona.

Cantan Lay 3. Graciaz juntas.

Al Earmonioso canto,
De tu voz, q' e'l ayre rompe,
A festejar nos partimos
De Amor e'l laço may noble.

Hymen. canta.

Venid, applaudid
Al radiante Sol,
Que es nuevo faro
De todo e'l Brazil.

Repiten Lay 3 Graciaz.

Hymen. representa.

Al Principe del nuevo mundo. Atante
Con pompa e'l Brazil consagra amante
Tan festivo Acroama,
Por mostrar' quanto a su dueño conra y ama:
Voz Deidadez bellas,
Que del Cielo de Venus sois estrellas,
Applaudid Earmoniosas, y propicias
Lay amantes caricias

De dōz augustos pechos vinculadoz
En loz nudos agradoz
De l' may celeste Amor, y soberano,
Que pudo juntar La excelsa mano:
Estoy por excellencia
De loz dōz Quintos son La quinta Esencia.

1.^a Gracia representa.

Del Eclo ala poesia
Requinte tambien oy la melodia.

ycant. Repitan sonoras
Las cuerdas, Las voces
Al Principe augusto
Del tronco may noble.

Venid, applaudid &c.^a

2.^a Gracia.

De l' Austria pimpollo,
Planeta del Orbe,
Iman de loz pechos,
Y Sol entre Soles.

Venid, applaudid &c.^a

3.^a Gracia.

.. Maria y La Aurora,
Que a suy arreboles,
Triunpta tan bella
Qual Roza entre flores.

Venid, applaudid. *Or.*

Hymen. cantad.

Su gracia arrebatada

Nuestros corazones

Muestran al mundo

Sus claros faros,

Venid, applaudid *Or.*

Sale Venuz cantando.

No puede mi Lengua

Dexar de applaudir

Al indyeto Principe

De todo el Brazil.

Triumpe dictoro,

Triumpe gentil

Juba su nombre

De l' suelo al Zafir.

Regrez. Con Hymenico usano

Festejad el ttalamo Lusitano,

Armozas Gracias en sonoro plectro,

Que el Principe a quien toca el Luzo Ceptro,

Con ciertos presagios de la gloria

Oy junta por consorte la Victoria,

Maria Flor, que bri^lla

Sobre la frente augusta de Castilla.

Hymen. repr.

Ansi quedan las Quinas
Mas eternas, gloriosas, y divinas,
Vinculando á las glorias
Las coronas, Laureles, y victorias.
Con nuevo regozijo
Applauda el Orbe al despozado Eijo
Del magnifico invicto Juan el Quinto,
Que solo de las Quinas forma el Cinto,
Para menquar las Lunas Otomanas,
Esparciendo sus Luzes soberanas,
Quando supo juntar las doz coronas
En las doz augustissimas personas.

Canta Venus.

Un sol brillante,

Astro gentil

Con Luz, y rayos

Dora el Brazil,

Su grana fina

Todo Alumina,

Viva felix

Creyca la gloria con la Victoria sin deyliz, sin deyliz, sin deyliz.

1.ª Gracia.

Trinen las aves

Su nombre real,
Su augusta sangre
Timbre Imperial:
Reyne dichoso
Marte glorioso
En Portugal:
Tene su Imperio todo Hemispherio: reynará, reynará, reynará.

2.ª Gracia.
Su Ley impiece
Ya aluzir
Vestiendo al Orbe
Con su carmin:
Sustente amante
Qual otro Atlante
Nuestro Brazil;
Será sin suyo, q el mismo Augusto, may feliz, may feliz, may feliz.

3.ª Gracia.
Sobre la tierra
Sobre la mar
Buele su Imperio
Noble, y real:
Sea su mano
Al Ottomano
Rayo fatal;
Otro Alcidez será en las fides; vencerá, vencerá, vencerá.

Hymenéo.
Del Tajo undoro
Hasta el Oplir
Ciudadez venca
De mil en mil:
Luzir Lay Quinay
Harán Lay Miñay
De su Brazil;

Cortando al Moro con plomo de oro, hasta el fin, hasta el fin, hasta el fin.

Hymen. representa.
Con voz, y gorgéoz may subidoz
Luenen aloz oydoz
Laz suavez melodíaz,
Consonancias, cadenciay, y armoníaz,
Con que aplauda festivo nuestro cloro
Caniando al son del Rio Letray de Oro.

Minuete.
Algoz doz Astroz de nuestro Hemispherio
Oy los fleccó
Con su carpon
El Astro de Venuz su tijo el Amor:
Triumphen may bellaz
Con estay estrellaz
Laz etterez satay
Caniando victoriay,
Triumptoz, y gloriay

Con nueva cancion.
Con tales Astros blazona muy rica
Nuestra Region,
Cuyo esplendor
Dexa burlados Los rayos del Sol:
Applaudan festivos
Los montes altivos,
Los valles, Las Selvas,
Los rios, Las fuentes
De plata corrientes
Con nueva cancion.

Encienda Hymenó la teta propicia,
Que es su farol;
Flecte el Amor
Con blanda sacra aquel corason,
Que lexos da vista
Los nuestros conquista:
Applaudan las Gracias,
Pregone la fama
Tan noble Acroáma
Con nueva cancion.

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

478600

